

слово-то и сказуемо-то ште наречемъ главны чести на прѣдложение-то, а обяснителны-ты думы — второстѣжпенны чести.

Намѣрѣте сега главны-ты и второстѣжпенны-ты чести на това прѣдложение: *Прѣзъ наше село минова голѣма рѣка.*

Правило. Іедно прѣдложение, кога ю само отъ главни чести (отъ прѣдмѣта на слово-то и отъ сказуемо-то), ште го наричамы кѣсо прѣдложение. А ѹедно прѣдложение, кога, освѣнь главни-ты чести, има и второстѣжпенни (обяснителни думы), ште го наричамы распространено прѣдложение.

МИНОВА. Што минова? Рѣка минова. Прѣзъ кѫдѣ минова рѣка? Рѣка минова прѣзъ село. Прѣзъ чие село минова рѣка? Прѣзъ наше село минова рѣка. Каква рѣка минова прѣзъ наше село? Прѣзъ наше село минова голѣма рѣка. Намѣрѣте на това прѣдложение прѣдмѣта на слово-то, сказуемо-то и обяснителни-ты думы. По какво пытаніе сѫ туренъ прѣдмѣтъ-ть на слово-то и обяснителни-ты думы?

Правило: Сказуемо-то въ ѹедно прѣдложение нѣма никакво пытаніе; а всичкы-ты други обяснителни думы въ прѣдложение-то и прѣдмѣтъ-ть на слово-то имѣть по ѹедно какво-да-ю пытаніе.

Задаткы. Да земемъ ѹедиѣ каквѣ-да-ю думѣ за сказуемо и по пытаніе-то да направимъ отъ неї ѹедно распространено прѣдложение.

ЖЫНЖТЬ. Кой жынѣ? Селяне жынжть. Што? Кога? Кѫдѣ? Съ какво? Каквѣ рѣжь? Каквы селяне? На такъво пытаніе можемъ да ся отговоримъ съ това прѣдложение: *Околни-ти селяне лѣтѣ жынжть по нивы-ты зимник рѣжь съ срѣпове.* Размѣтнѣте това распространено прѣдложение. Намѣрѣте му сказуемо-то, прѣдмѣта на слово-то и обяснителни-ты думы. Сказуемо-то